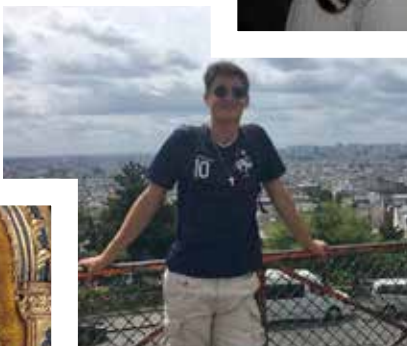
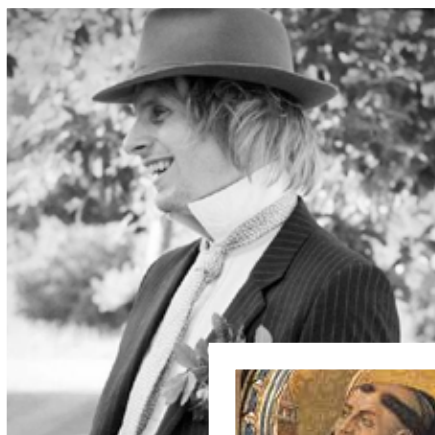
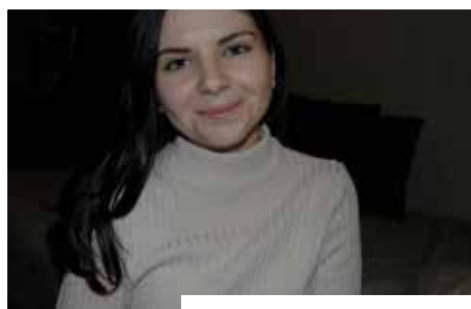
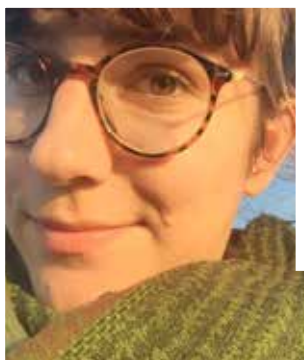

SANCTUS

3 2016 SVERIGES UNGA KATOLIKER

SANCTUS

Sanctus är en medlemstidskrift för Riksförbundet Sveriges Unga Katoliker (SUK). Alla registrerade medlemmar från 13 år får Sanctus fyra ggr/år.

Sanctus material produceras främst av unga katoliker för unga katoliker. Sanctus bör inte ses som den Katolska Kyrkans officiella trycksak.

Kontakt: Tidningarna@suk.se

Redaktör och layout:

Jenny Jansson

Skribenter:

Nathalie Ferens, Simon Bakran, Klemens Åkerblom, Kristina Radetic, Maximillian Skalenius, Roberto di Pace, Mateja Brankovic, Marija Knezevic, Grevi Malombo, Charbel Rizk, Petri Nordin, Magnus Andersson, Jacob Fredestad, Vanessa Nacional, Claudia Kegel, Paula Moussali, P. Witold Mlotkowski

Ansvarig utgivare:

Jessica Moussa

Tryck: Norra Skåne Offset AB, Hässleholm

ISSN 0346-1998

SUK

Johannes Paulus II:s
pastoralcentrum, SUK
Box 2150
103 14 Stockholm

Besöksadress:

Brunnsgränd 4
111 30 Stockholm

Tel: 08-505 57 690

www.suk.se

ledare

Kära läsare,

Längtan till jul är som störst just nu när det bara är några dagar kvar före dopparetan. Har du hunnit förbereda dig inför denna högtid? Ja, det är ju inte för sent ännu. Butikerna har längre öppettider och församlingarna har längre biktider. Du hinner med både och!

Varför inte samla ihop några ungdomar och besöka ett ålderdomshem? Ni kan sjunga och spela för dem, eller bara snacka. Kanske kan ni bjuda på fika också! Många församlingar har haft julbasar och det ligger saker kvar som någon måste packa och städa undan. Hör med kyrkoherden om vad ni kan hjälpa till med.

Som kristna är det vår skyldighet att hjälpa andra och varandra. Vi blir bättre på det inför högtiderna och det är inte fel det heller. Personer som varit duktiga på att leva för andra och hjälpa dem är helgonen. De har levt ett liv där de överlämnat sig själva till Guds vilja och följt Jesu fotspår. Vi gör världen mycket bättre och trevligare med en god handling i taget.

I detta nummer går vi djupare in på vad helgon är för något, hur en helgonförklaring går till, 10 ungdomar berättar om sina favorithelgon och vår stiftsungsdomspräst berättar om hur du kan bli ett helgon. Claudia och Klemens berättar om SUKs reträtt i Röggle och Vanessa skriver om Marias roll inför kommande världsungsdomsdagar i Panama 2019.

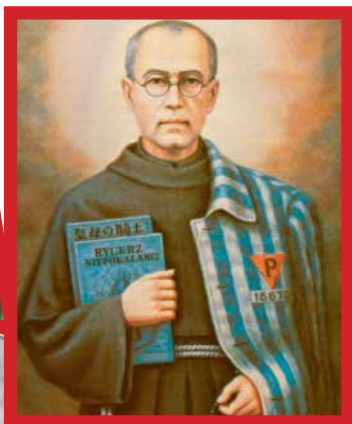
I nästa nummer som handlar om Guds oändliga kärlek kommer inbjudan till SUKs årsmöte 2017, texter som berör ämnet och en del om er och våra regioner. Är du sugen på att skriva en text? Maila oss på tidningarna@suk.se
God Jul och Gott Nytt år!

INNEHÅLL #3

4-5	HELGON FÖR DUMMIES
6-7	HUR GÅR EN HELGONFÖRKLARING TILL?
8	PADRE PIO – NATHALIE FERENS
9	THERESA DE AVILA – SIMON BAKRAN
10	PIER GIORGIO FRASATI -KLEMENS ÅKERBLOM
11	ST JUDAS TADDEUS - KRISTINA RADETIC
12	SANKT ERIK – MAXIMILLIAN SKALENIUS
13	MAXIMILLIAN KOLBE – ROBERTO DI PACE
14	ANGELA MERICI - MATEJA ANGELA BRANKOVIC
15	DON BOSCO – MARIJA KNEZEVIC
16	CORNELIUS - GREVI MALOMBO
17	THOMAS AV AQUINO – CHARBEL RIZK
18-19	MIRAKEL
20-21	KOMMANDE VUD TEMAN
22-23	RETRÄTT I RÖGLE
24-26	KROPPENS TEOLOGI
27	LÄGER
28-29	6 STORA FRÅGOR
30-31	FRÅGA PRÄSTEN

Vad ÄR ETT helgon?

Helgonen har en central betydelse i Kyrkans liv. Många av oss bär ett helgons namn, har en ikon eller staty föreställande ett helgon hemma, bor i en stad eller gata uppkallad efter ett helgon. De dyker upp lite överallt och vi känner igen deras namn, men frågan är: Vad är ett helgon? Och vem är ett helgon?

Ett helgon är en person som vi tror fått ta emot den största gåvan av Gud: Evigt liv i Himlen. Alla i Kyrkan är kallade att bli helgon, eftersom målet med strävan i det kristna livet är just att få evigt liv hos Gud i Himlen. Därför finns det inte två typer av kristna vilket man ibland tänker, det vill säga helgon och "vanliga kristna", utan det finns en typ, vilket är de kristna som försöker kämpa för och leva sin Tro. Däremot finns det bland alla i Kyrkan de som utfört denna trons kamp med exceptionell möda och hängivenhet, som låtit Gud bli deras centrum i livet och låtit sig fyllas av Helig Ande, varav Guds Moder Maria är den främsta. Det är dessa lysande exempel som ofta kanoniserats och kallas för just Helgon!

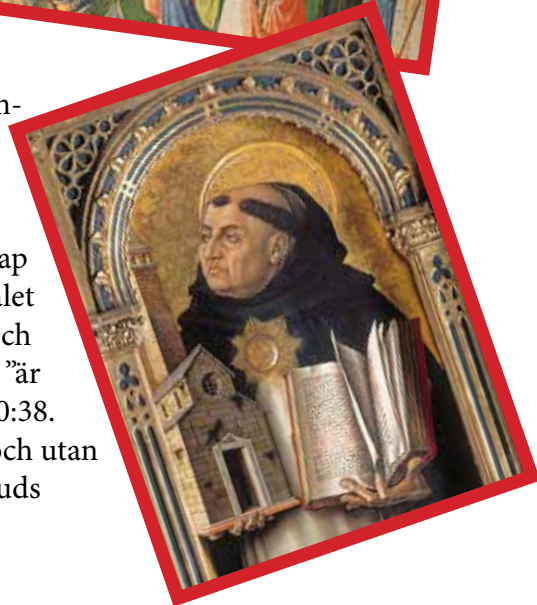
Vad är en kanonisering då? Jo, det är när Kyrkan högtidligt bekräftar de "heroiska dygderna" hos en person och att denne är i Himlen! Under en kanonisering "blir" någon inte ett helgon (eftersom det finns personer i himlen som inte kanoniserats), utan personen får sin livsgärning bekräftad av Kyrkan som ett föredöme för andra Kristna att ta efter. Efter kanoniseringen läggs personens namn in i Kyrkans kanon, som är förteckningen över alla helgon. Från och med den stunden börjar Kyrkan be om helgonets förböner för oss som lever kvar på Jorden, bygga kyrkor till helgonets ära och vörda hans/hennes relikier som skrinläggs och förvaras i kyrkor.

Vördandet av helgonen började redan på Apostlarnas tid. Under deras tid var det främst de kristna som dött för sin tro – martyrerna – som ansågs vara helgon eftersom de gett sitt liv för Kristus, varav den allra första var St. Stefanos. Man brukade då begrava dem och bygga altare på graven som man sedan firade Eukaristin (Mässan) på. I Uppenbarelseboken 6:9 finns det en referens till just det här: "Och när de bröt det femte inseglet, såg jag under altaret de människors själar, som hade blivit slaktade för Guds ords skull och för det vittnesbörds skull, som de hade." Senare under 300-talet när de våldsamma förföljelserna mot de kristna hade avtagit började man dela ut benbitar från martyrerna för att alla kyrkor skulle kunna ha ett altare som var en grav. Under samma tid började det bli vanligare att människor som levt ett särskilt heligt liv också helgonförklarades och vördades liksom martyrerna. Dessa var munkar, nunnor, kyrkofäder, jungfrur, präster m.fl.

Men vem var det första helgonet? Det första helgonet var faktiskt inte någon av Apostlarna och inte heller St. Stefanos som man kan tro. Det första helgonet blev "kanoniserat" av Jesus själv och är den Gode Rövaren, som även kallas St. Dismas. Han är den enda som uttryckligen fått höra av Jesus: "Sannerligen säger jag dig: I dag skall du vara med mig i Paradiset." Den Gode

Rövarens omvändelse i sin dödsstund visar att man kan bli ett helgon på ett ögonblick om man samarbetar med Guds nåd helt och fullt. Genom ånger och heroisk ödmjukhet fick han träda in i Guds rike samma dag som han bad Jesus att minnas honom. Definitionen av omvändelse till Gud!

Varför behöver vi helgonen? Helgonen är våra vänner, föredömen och förebedjare. Varje gång vi i trosbekännelsen säger "jag tror på de heligas gemenskap" så inkluderar vi både Kyrkans medlemmar på Jorden och i Himlen. Kyrkan är mötesplatsen med himlen och våra himmelska vänner. På samma sätt som vi behöver stöd och gemenskap i tron av våra vänner här behöver vi också gemenskap och stöd av våra vänner som redan kommit till målet och skådar Gud! Vissa hävdar att vår gemenskap och vörndnad för helgonen är en dödsкулт, men Herren "är en Gud icke för de döda, utan för levande"! Luk. 20:38. Helgonen är högst levande medlemmar i Kyrkan och utan deras förböner skulle Kyrkan inte klara sig. Alla Guds Heliga, bed för oss!

Processen för HELGON FÖRKLARING

De första som blev betraktade som helgon var martyrerna som dog för sin tro. Den tidigaste martyren var S:t Stefanos som led martyrdöden några år

efter Jesu död och uppståndelse och firas på Annandag jul den 26 december. Ganska snart började man även betrakta de, som utan att ha dött, bekänt sin tro i ord och handling som helgon. Ett exempel på detta är S:t Martin av Tour som dog år 397 och som firas den 11 november.

Fram till högmedeltiden så kunde helgonförklaringar ske på stiftsnivå av stiftets biskop. Därför firar vi även helgon som inte har helgonförklarats av Påven, t ex S:t Sigfrid, S:t Erik, S:t Eskil och S:t David. 1170 beslutade påven Alexander III att helgonförklaringar bara skulle kunna beslutas av Påven. Två svenskar har efter 1170 helgonförklarats, nämligen S:ta Birgitta av Vadstena 1391 och S:ta Maria Elisabeth Hesselblad i år.

Numera går helgonförklaringsprocessen till följande sätt:

Om en avliden person har helgonrykte så kan biskopen i stiftet där personen dog eller är begravnen, tidigast fem år efter personens död, ansöka hos Vatikanen om tillstånd att påbörja en helgonförklaringsprocess. Om Vatikanen ger sitt tillstånd så får personen titeln Guds tjänare/tjänarinna och man börjar samlar man in vittnesmål om personens liv och undersöker personens ev. böcker och brev mm. Efter att undersökningen är klar så gör biskopen en bedömning om personen levt ett helgonlikt liv. Resultatet av den bedömningen liksom all dokumentationen skickas till Kongregationen för helgonförklaringsprocesser i Rom.

En av kongregationen utsedd person gör en sammanfattning av den översända dokumentationen. När sammanfattningen är klar så gör en teologisk kommission en bedömning om personen levt ett helgonlikt liv och meddelar sedan beslutet till kongregationens kardinaler och biskopar som sedan röstar om helgonprocessen skall fortsätta eller ej. Om de röstar ja så meddelas beslutet till påven för definitivt avgörande.

Om påven
erkänner att
personen levt ett
helgonlikt liv så
kallas han eller hon
vörtnadsvärd.

Nästa steg i processen är saligförklaring och för det krävs ett mirakel (om personen har lidit martyrdöden krävs inget mirakel). Om någon blivit botad på den vörtnadsvärdes förbön och det bedöms som oförklarligt av en vetenskaplig kommission och påven godkänner detta så saligförklaras personen av kongregationens chef (som är kardinal) vid en mässa som oftast firas i det stift där processen startade. Nu kan den saligförklarade firas i det land och i den orden som person verkat i men inte i hela kyrkan.

För en helgonförklaring krävs ett under till (gäller även för den som lidit martyrdöden) och då följer man samma ordning som användes före saligförklaringen. Om påven godkänner det andra miraklet så helgonförklarar påven personen i samband med en mässa i Rom men ibland sker helgonförklaringen i det land personen verkat i.

I och med helgonförklaringen kan personen firas i hela kyrkan.

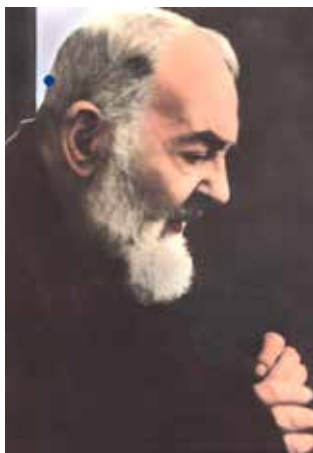
HELIGE FADER PIO

Helige fader Pio är ett välkänt helgon som var populär under sin levnadstid, men som efter sin död blev känd över hela världen. Francesco Forgione föddes år 1887 i Pietrelcina, Italien. Redan som barn var han tillgiven kyrkan tillsammans med hela sin familj. Åker man dit idag kan man se hans kropp i en inglasad kista. Jag hade möjlighet att få åka dit samma år som helige Johannes Paulus II blev saligförklarad 2 maj år 2011.

Johannes Paulus II bad Pio om en särskild bön för sin väninna som hade suttit i koncentrationsläger under andra världskriget. Hon hade cancer och precis innan hennes operation blev hon mirakulöst friskförklarad. Pio kunde inte säga ifrån denna bön sägs det. Detta mirakel är bara ett utav många fler, vissa mer kända än andra. Pio var inte bara en gullig munk som satt i sin biktstol om dagarna. Han kunde skälla ut och säga högt vilka synder som människan hade. Det var många som omvände sig genom hans förtjänst. Redan som liten pojke kunde han både se och prata med sin skyddsängel, Maria och Jesus. Han kunde också vara på två ställen samtidigt, samt så lärde hans skyddsängel honom grekiska och mycket annat. Hans bröder i klostret kunde höra när han slogs med djävulen. Oftast var han väldigt trött men han gav sig aldrig. Detta var en extraordinär munk.

När han var 15 år gammal gick han med hos kapucinerna. På grund av hälsoprob-

lem brukade han skickas iväg hem eller till bergen för att återhämta sig. Under 20 september 1916, fick han plötsligt ont i sina händer och fötter. Han fick stigmata som skulle hålla under 50 år. Vatikanen ogillade hans popularitet och höll honom undan tills de beslöt att låta honom hålla öppen mäsas och bikta folk igen. De ville undersöka hans trovärdighet.

Fader Pio är ett helgon som också varit mig till tjänst. Jag är övertygad att han funnits där för mig genom att saker har hänt som många gånger verkade omöjliga. Det finns en novena (niodagarsandakt) man kan be tillsammans med en bön som han själv bad till Jesu hjärta. Alla mina novenor har blivit bönhörda. Under varje bön har jag känt ett lugn och bett med all min tro. Ett särskilt sätt som Pio tog hand om sina vänner var att adoptera dem andligt.

Han tog då under sitt beskydd både personen i sig och hela familjen. En sak han lovade var att han kommer vänta vid himmelens portar tills alla hans andliga barn kommer in. Ett tecken på hans närvaro är en doft av liljor och rosor som många känt av och känner än idag. Mitt favoritcitat är *"Pray, hope, and don't worry. Worry is useless. God is merciful and will hear your prayer."* Svenska; *"Be, hoppas och oro dig inte. Oro är hopplöst. Gud är barmhärtig och kommer att höra din bön."* Låt oss be om hans förbön så att vi alla når himmelen, där Helige Pio väntar på oss tillsammans med Gud.

TERESA AV ÁVILA

Under 1500-talet i det katolska Spanien levde Teresa av Ávila, en av kyrkans största helgon. Hon utsågs år 1970 till kyrkolärare - en av totalt fyra kvinnliga. Hon föddes två år efter reformationen och tjuugo år efter Columbus upptäckt Amerika - en tid av förändring och kaos. In i denna tid föddes Teresa - för att visa vägen till inre frid och fred.

Hennes far var en from men sträng man och när Teresa var 16 år gammal och hennes moder gick bort skickades hon av sin far till ett karmelitkloster - för att studera och skaffa sig bildning. Efter en liten tid tvingades hon att resa hem på grund av sjukdom och levde några år hos sin fader och hos andra släktingar. Under denna tid bestämde hon sig för att hon ville leva som nunna i det karmelitiska klostret i Ávila. I sin ungdom (och större delen av sitt liv)

var hon övertygad om att hon var en syndare som inte skulle klara av att leva i "världen" - och valde därför att bli nunna för att dra sig undan och slippa världens frestelser.

Efter en tid i klostret blev hon mycket sjuk i malaria, så sjuk att man vid en tidpunkt till och med grävde en grav åt henne för att man trodde att hon gått bort. Hon överlevde men hon var mycket svag under många år - vilket gjorde att hon började öva sig i inre bön. Hon började då få stor nåd och visioner från Gud. Hon kämpade emot detta eftersom hon inte ansåg sig värdig - men ju mer hon kämpade emot desto mer gav Gud henne.

Hon blev alltmer förenad med Gud och Han kallade henne till total hängivenhet. Hon fick uppleva en total förening med Gud - en extas som bl.a. manifesterades i att hon kunde levitera (alltså sväva).

I hennes texter om mystik skriver hon om sitt inre liv och om hennes erfarenheter av ett liv med Gud. Det är i dem hon blivit erkänd som en av Kyrkans största - en kyrkolärare.

Men hennes liv bar frukt även i hennes omedelbara närhet. Hon bestämde sig för att grunda en ny gren av karmelitorden - de s.k. oskodda, som är ännu mer fokuserade på inre bön och avskiljdhet. Hon grundade ett tiotal nunnekloster i Spanien och tillsammans med Johannes av korset även ett antal munkkloster.

Personligen gillar jag verkligen att läsa om Teresa. Vi är alla kallade till olika saker men hennes liv visar att vi kan komma Gud riktigt nära - även i detta liv på jorden. En av hennes kändaste citat är "*Solo Dios basta*" - bara Gud räcker. Heliga Teresa av Ávila - Bed för oss!

PIER GIORGIO FRASSATI

Hej! Du som är ung och katolik, se hit! Jag har ett viktigt budskap till dig, JUST DIG, som kanske kan förändra ditt liv. Ett budskap som har förändrat mitt liv! Lite bakgrund ska du få.

Pier Giorgio Frassati var som du och jag en vanlig person, som levde ett vanligt liv i en vanlig stad, med en vanlig familj på en vanlig gata. Ni fattar. Han var inte till synes en person som det skulle skrivas om i beundran här uppe i Sverige. Men den barmhärtighet, glädje och kärlek han utstrålade under sitt liv i hemstaden Turin mellan 1901 och 1925 är värda att beundra. Här är vad en intervju med Pier Giorgio Frassati skulle kunna se ut:

”Hej Pier! Jag undrar om man kan leva som Gud har kallat oss att leva, samtidigt som man är cool och inte sticker ut. Mina kompisar tycker jag är konstig för att jag går i kyrkan och ber, vet du svaret?”

”Hej Lisa! Det enda coola sättet att leva är just att leva som Jesus har kallat oss till att göra! Det gjorde mina också när jag bodde och växte upp i Turin i Italien. Till och med min familj tyckte att jag var konstig när jag pratade om Gud eller gick i mässan varje dag! Men jag visste att Gud var Sanningen och försökte be med mina vänner ibland, och vissa av dem blev faktiskt troende! Gud kallar oss att leva fullt ut, inte att sitta med mobilen eller framför TV:n hela dagarna. Och för att leva fullt ut måste Gud vara i centrum i allt vi gör!”

”Vad kul, det ska jag prova! Men gick du varje dag? Hur hann du det? Man kan ju inte spela fotboll eller piano mycket samtidigt

som man går i skolan, om man dessutom ska tillbe Gud. Men Pier, Hur va du när du va i min ålder?”

”När jag var 17 år gammal klättrade jag i bergen, joggade och åkte skidor. Jag rodde, red och jobbade extra, samtidigt som jag cyklade och fåktades! Och allt det här gjorde jag med Gud i åtanke. Jag tackade honom för chanserna jag fick, och offrade upp alla med- och motgångar till honom. Jag gav till de fattiga, hjälpte de sjuka och klädde de

nakna, det är så man ska leva som Jesus. I alla mina möten med andra människor tänkte jag: Vad skulle Jesus göra? Jag försökte alltid se Gud i mina medmänniskor, även om vissa personer var lite jobbiga. Du ska bara försöka leva som Jesus, och ta vara på de gåvor som han har gett dig. Om du är duktig på att sjunga eller måla, simma eller dansa, våga visa det för andra så visar du Guds stora gåva till dig. Jag har ett råd till dig Lisa! Nästa gång du ser någon som fryser,

behöver hjälp, eller som är hungrig, hjälp dem! Det var det jag gjorde, med Jesus som exempel. En gång gav jag min jacka till en hemlös och jag köpte ofta mat till fattiga. Har vi mycket ska vi dela med oss till andra. Jag lovar, man blir verkligen lycklig av att hjälpa sina bröder och systrar i Jesus. Ofta behövde jag också hjälp! Le alltid, Gud har skapat dig helt perfekt och finns alltid där för dig! Om vi försöker leva som Jesus och visar vår glädje i Honom får vi evigt liv, och då får du och jag träffas i Himmelen!”

”Tack så mycket Pier, det ska jag komma ihåg!”

Klemens Åkerblom

En av Jesu apostlar, som tyvärr ofta blandas ihop med Judas Iskariot (förrädaren). Han är numera ganska känd världen över som skyddshelgon för hopplösa fall.

Många ber en novena till honom när de står inför något mycket svårt.

Det står inte så mycket om honom i Bibeln, men helige Judas Taddeus brukar illustreras med att han bär en bild av Jesus. I berättelsen är kung Abagar av Edessa i ett brev bad Jesus att komma och hela honom från sin spetälska. Jesus avböjde, men Han pressade istället sitt ansikte i ett tygstycke där avtrycket kunde ses, gav det till Judas Taddeus som tog med det till kungen som därefter tillfrisknade.

Efter Jesu död och återuppståndelse reste Taddeus runt med helige Simon för att förkunna evangeliet och bygga upp grunden för den tidiga Kyrkan.

Taddeus dog sedan som en martyr för sin orubbliga tro.

Världen över har alltså många vänt sig till den helige Judas Taddeus i bön. I en vision berättade Jesus själv för heliga Birgitta om Judas Taddeus: "I enlighet med hans efternamn, Taddeus – den älskvärde eller den älskande – kommer han själv visa sig vara väldigt villig att hjälpa till".

En vanlig bön som brukar bes till den helige Taddeus:

*Helige Judas,
Apostel och Martyr,
stor i dygd och rik på
underverk. Du heliga
släkting till vår Herre
Jesus Kristus och
trogne förbedjare för
alla dem som ber om
din särskilda hjälp i nöd
och bekymmer.*

Jag kommer till dig

*med fullt förtroende och ber dig
ödmjukt om hjälp. Förbarma dig över
mig och över min bön. I gengäld vill
jag göra ditt namn känt och älskat
och få allt fler att ta sin tillflykt till dig.*

ERIK DEN HELIGE

Gudfruktig Katolik, Sveriges nationalhelgon, martyr, konung av Sverige. Ja, listan kan göras lång. Sankt Erik, även känd som Erik IX Jedvardsson, är sannerligen en förebild för varje katolik. Trots detta så vet vi inte så mycket om honom. Vi känner dessvärre mest igen honom som ansiktet på Stockholms stadsvapen, så låt mig nu berätta historien om Erik den helige.

Erik den helige föddes år 1125 i Uppland till föräldrarna Jedvard och Cecilia.

Hans farfar torde ha kristnats kring 1050 och bekostade bygget av domkyrkan i Gamla Uppsala. Den kristna tron blomstrade minnsann i den Erikska ätten och detta syntes särskilt på Helige Erik. Han kan mycket väl ha varit vår bäste Konung genom tiderna. Han räknades som en folkets & landets konung. Han drevs inte av girighet och maktbehov, utan av välvilja och ödmjukhet. Han vägrade att ta emot skatter av folket och beskrevs som en varm anhängare av den kristna tron. Hans hederlighet och rättfärdighet har dokumenterats i många källor. Han såg inte till börd, fattigdom eller rikedom, nej han hjälpte alla lika och följde Kristus i vartenda steg han tog.

Men Eriks historia blev kortlivad. Han mötte sin skapare den 18 maj 1160. Han hade vägrat att avsluta en mäsas och överraskades mitt i denna av en armé och blev ihjälslagen och halshuggen av den danske tronkrävaren Magnus Henriksson utanför kyrkan.

Några mirakel i Helige Eriks namn - Nyfödd flicka som låg död i fyra timmar fick livet åter. Stum präst fick rösten på nytt. Och en sinnesförvirrad man blödde kraftigt när han skar av sin strupe men fick denna läkt.

Kuriosa - Visste du att Helige Erik ledde korståg till Finland? Det var så här vi fick vår flagga. När Erik 1157 landsteg i Finland såg han ett gult kors på den blå himlen och bestämde sig för att göra detta till sin fana.

RAYMOND KOLBE

Helgon är våra förebilder. Dom var vanliga människor som oss som valde att följa Gud och ge upp det världsliga och i princip allt det andra för Jesus. En av mina personliga favoriter är Helige Maximilian Kolbe som jag har tänkt att berätta lite kort om.

Raymond Kolbe föddes i Polen. Tydligt ganska busig som barn, då hans mamma en dag utbrast "vad ska det bli av dig?!" Ord som gjorde att Raymond tog illa vid sig. Den natten frågade han Jungfru Maria vad som skulle bli av med honom, då plötsligt han fick en vision av henne. Hon höll fram två kronor, en röd och en vit, som symboliserade martyrdöden och uthållighet i renhet, och hon frågade om han var villig att ta emot en av dessa kronor. Han svarade ja till båda. Detta skulle representera den Helige Maximilians liv.

Han trädde in i franciskanorden 1910, flyttade till Rom och prästvigdes 1919. Under sin tid i Rom grundade han Militia Immaculatae, en andlig mariansk rörelse. Han återvände därefter till Polen. Efter resor till både Indien och Japan återvände pater Kolbe till Polen och blev ansvarig för klostret utanför Warszawa som han hade grundat. Efter att tyskarna invaderade Polen tog klostret upp emot 3000 polska flyktingar varav 2000 var judar. Efter att nazisterna misstänkte vad som pågick i klostret, stängdes klostret ner och pater Kolbe och fyra medbröder blev skickade till Auschwitz.

I Auschwitz fortsatte han med sitt prästerliga jobb och tjänande, då han på nätterna gick från barack till barack för att fråga om han kunde hjälpa fångarna med något. Han satte andra före sig själv även i detta lidande. Andra nätter kunde fångar flockas kring honom, då han hörde bikt och tröstade dem. En dag så rymde en man därifrån, och som straff för detta valde soldaterna ut 10 andra fångar som skulle avrättas. En av fångarna som blev utvald skrek panikslagen "min fru, mina barn" när han fick veta att han skulle bli avrättad. När pater Kolbe hörde hans rop, steg han fram och sa: "jag är katolsk präst, låt mig få ta hans plats."

Slutligen godkände kommandanten det. Dom tio fångarna blev inlåsta i en bunker och blev lämnade där att dö av törst. Medans dom var där ledde pater Kolbe sina

medfångar i böner, psalmer och meditationer över Kristi passion. Dom genomled fruktansvärda dagar, men andra fångar kunde ändå höra dem sjunga. Vid varje inspektion låg nästan alla på golvet, medans pater Kolbe alltid knäböjde eller stod upp, och med en glädjefylld blick mötte han SS-soldaterna och klagade aldrig. En dag så sa en soldat: "Den prästen är verkligen en storslagen man, vi har aldrig sett något liknande." Efter två veckor i bunkern levde fortfarande pater Kolbe. Nazisterna bestämde sig då att ge en injektion till pater Kolbe och han avrättades den 14 augusti 1941.

Pater Kolbe saligförklarades 1970 av Påven Paulus den sjätte och helgonförklarades 1981 av Johannes Paulus II. Franciszek Gajowniczek, mannen som den Helige Maximilian Kolbe gav sitt liv för, närvarade vid både saligförklaringen och helgonförklaringen i Rom.

Helige Maximilian Kolbe är skyddshelgon för bland andra missbrukare, familjer, fångar och journalister.

Helige Maximilian Kolbe bed för oss!

Han är en av mina favorithelgon just för att han så osjälviskt gav sitt liv för en annan man. Han var väldigt godhjärtad och även i fångenskap satte han andra människor före sig själv. Han är en riktig förebild för varenda kristen och varenda person som verkligen vill följa Jesus och evangeliet.

Roberto Di Pace

ANGELA MERICI

Angela Merici var en italiensk nunna som grundade och tillhörde Ursulinerorden. Ordens skyddshelgon är heliga Ursula. När hon grundade Ursulinerorden ville hon främst ge flickor utbildning men även vårda sjuka och personer i nöd. Redan som ung var Merici förskräckt över okunnigheten bland fattigare barn vars föräldrar inte kunde eller inte ville lära dem om religion. Eftersom det var så att på den tiden fick bara de rika utbildning. Hon startade en undervisningsgrupp och hade undervisningar för småflickor i området och senare anslöt sig grannskapet till undervisningen.

År 1524 åkte Angela på en pilgrimsresa till Heliga landet. På vägen dit förlorade hon sin syn vilket fick hennes vänner att vilja återvända hem. Angela insisterade dock på att fullfölja pilgrimsfärden.

När hon nått Heliga landet, upplevde hon trots att hon var blind, att hon ändå kunde se därför att hon var så upprymd av det Heliga landet. På vägen tillbaka passerade hon exakt samma plats där hon hade förlorat synen. Hon bad då inför ett krucifix och under bönen återfick hon synen.

Heliga Angela Merici var en stark och modig kvinna som ville förmedla tron till barn och hjälpa folk i sin omgivning. Det sägs att hon hade ett charmigt sätt att bemöta personer, men även hade en naturlig ledarskapsroll. Hon tog modiga steg för att hjälpa personer i sin omgivning. Någotting vi alla måste våga.

Den 31 januari firar vi Don Bosco, skyddshelgon för skolbarn, studenter och ungdomar.

Giovanni Bosco föddes den 16 augusti 1815 i den lilla byn Becchi som ligger nära staden Torino i Norra Italien. Han var yngst av tre syskon och deras föräldrar var enkla och fattiga bönder. När Giovanni var knappt två år gammal miste han sin far och det blev hans mors uppgift att försörja familjen. Redan i en tidig ålder uttryckte Giovanni en önskan om att bli präst. Men familjen hade inga pengar till utbildningen och Giovanni var tvungen att arbeta för att bidra till familjens levebröd. Han sökte tröst i den personliga bönen och församlingens gudstjänster. Gud talade till pojken genom drömmar. Den första betydelsefulla drömmen drömde Giovanni vid nio års ålder i vilken Jesus kallade honom till att "bli ledare över ungdomar".

Denna dröm var det frö som skapade en törst hos Giovanni, att föra själar, framförallt unga själar, till Kristus. Han sökte olika sätt att uppfylla detta uppdrag. Giovanni lärde sig alla slags cirkuskonster, som han sedan visade upp för barn och vuxna i sin födelseby. Han brukade utnyttja denna situation till att återberätta prästens söndagspredikan för folkskaran medan han utförde konster, eller att be med dem i pauserna. Som 15-åring fick han äntligen börja läsa på gymnasieskolan och vid 26-års ålder blev han till slut präst-

vigd, och blev på så vis Don Bosco. Don Bosco levde under den industriella revolutionen vilken medförde att framförallt unga pojkar flyttade från landsbygden till storstäderna där de nya jobben inom industrierna fanns. De unga pojkarna var överlämnade åt levnadsförhållanden som ofta var eländiga och präglades av fattigdom. Många gav sig in i kriminalitet för att överleva. I Turin lade Don Bosco märke till de många övergivna ungdomar.

Han räddade en av pojkarna från ett hårt straff och vann deras förtroende på så sätt. De unga pojkarna började samlas runt honom. Ju fler de blev, desto större blev behovet av en lokal för dem att vara i. Han köpte en gammal skofabrik vilken han byggde om och kallade för "Oratorium". Genom meningsfull sysselsättning förbyggde Don Bosco de brott som pojkarna var benägna till. Inom fem

år hade han samlat över 400 gatpojkar i sitt Oratorium. Don Bosco blev till sist grundare av Salesian-orden som spred sig över hela världen och som är en av de största ordnarna i dag. Dess syfte är att hjälpa övergivna och fattiga barn och ge dem uppfostran och möjligheter att försörja sig. I Sverige har de ett hus i Stockholm. Vi är alla kallade till att, tillsammans med Jesus och Guds moder Maria, fortsätta don Boscos "jakt efter själar" även om vi riskerar att bli förklarade som galna.

THOMAS AV AQUINO

Ett helgon som jag brukar uppmärksamma extra mycket, är Helige Thomas av Aquino. Thomas av Aquino var ingen episk martyr som Sankt Lars eller Helige Maximilian Kolbe. Han har ingen meterlång lista av storartade mirakel som Helige Padre Pio eller Sankt Charbel. Vår käre Fader Thomas dog fridfullt av hög ålder. Det hände att han föll i extas och tog emot visioner, kanske t.o.m. leviterade vid något tillfälle. Men utöver detta utförde han inte heller några kända mirakel. Thomas hade ingen karisma som Johannes döparen, utan var tillbakadragen och tystlåten. När han väl kom till tåll var det ofta helt orelaterat. Lille Tom var inte i närheten av lika vacker som Heliga Refqa. Tom var förmodligen rentav ful med ett öga större än det andra. Lille Tom var inte så liten heller. Tom var kolossal och led av kraftig fetma. Det som utmärker denna person och gör honom minnesvärd är något annat. Det var så tidigt som 1200-talet. Thomas, vars pappa var greve, växte upp i ett slott med en rik familj. Han sändes i tidig ålder ut till dominikaner för att skolas, och det tog inte lång tid förrän han uppmärksammades för sin meditativa personlighet och sin hängivenhet i sina böner. Utöver sina flitiga studier överraskades hans läromästare av barnets återkommande djupa frågor. Pojkens anmärkningsvärda begåvning uppmärksammades och man såg till att han fick fortsätta studera på universitetet. Men hans mor Theodora var inte förtjust i att

hennes son fattade tycke för den tiggande fattigordern, dominikanerna. Den konflikt som uppstod mellan dominikanerna och familjen gick så långt att Thomas egna bröder kidnappade honom för att återförening honom med familjen och övertyga honom om ett mer aristokratiskt liv. 15 månader hölls Thomas fången medan föräldrar, bröder och systrar försökte få honom att lämna kallelsen. Bl.a. försökte de fresta honom bort från dygdigheten, genom att arrangera en träff med en prostituerad, som Thomas, fast i sin tro, jagade bort med ett brinnande vedträ. Till slut gav Theodora upp och hjälpte honom i sitt medlidande att fly genom ett fönster. Vår lille Tom for raka vägen tillbaka till dominikanerna för att leva ett fromt ordensliv av studerande och prästerskap. Med en törst efter sanning och förstånd, skrevs en ofantlig mängd skrifter och böcker, bl.a. det kända verket Summa Theologia. Thomas t.o.m. bemötte och utvecklade Aristoteles idéer som länge hade hotat kyrkan med sitt pura resonering, och sammanförde dem med kristen teologi. Helige Thomas av Aquino, en av historiens största filosofer, lyckades visa sin briljans för världen, och hans verk används än idag som hänvisning inom filosofin. Ändå slutade han upp med sitt sanningssökande helt abrupt efter att Jesus uppenbarade sig för honom och fick honom att inse hur meningslöst allt detta intellektuella resonering var i förhållande till att möta Gud i kärleken.

Charbel Rizk

DEN HELIGE CORNELLIUS

Var en romansk officer som levde i Caesarea under Petrus tid. Han var en mäktig som under sin befallning hade ett hundratals män. Men trots all makt och egendom av olika sorter var Cornellius en man som fruktade Gud och höll fast vid hans ord, vilket då var väldigt rart av en icke judisk människa. I visa kristna traditioner anses han vara den förste hedning som konverterades.

Hans historia är ett väldigt fint exempel på ödmjukhet och lydnad inför Guds ord, vilket Apostlagärningarnas bok berättar i sitt tionde kapitel. Guds ängel besökte Cornelius en dag, han var bärare av ett bud från Yahwe till honom. Gud hade hört hans bön, han såg i honom viljan att kommunicera med honom och bli hans barn. Cornellius som var ören i Judarna ögon, tog utan minsta tvekan emot Guds bud och satte det i verket genast. Han som var hedning skulle ta emot i sitt hem en jude nämnd Simon Petrus som sedan skulle döpa honom och hela hans hus i Jesus namn.

Det står skrivet att när Petrus skulle stiga in kom Cornelius emot honom och kastade sig vördnadsfullt för hans fötter. Men Petrus sade åt honom att resa sig: "Stig upp, jag är en människa, jag också." Han som var en mäktig man men ändå gick ner på knä inför Petrus Visst, genom och i Petrus såg han först och främst en representant till en som är mäktigare än honom och allt annat i universum, vilket fick Petrus att reagera och så förtydliga för honom att han endast var en tjänare.

Idag bör vi alla ta exempel från den helige Cornelius berättelse. Han var fast vid sin tro oavsett vad andra tyckte, han som var en liten minoritet. Han bad tålmodigt och ödmjukt om Guds hjälp och trogen följde han hans ord. Låt oss idag inspireras av denna berättelse och hoppas på Guds barmhärtige hand på oss så som på den Helige Cornelius tid,

Peter Paul Rubens, S. Pietro Apostolo, XVI sec., Museo del Prado, Madrid

I Jesus namn Amen.
Helige Cornelius be för oss!

MIRAKEL

På väg hem från VUDEN berättade Petri för mig om sin pappas möte med en munk på Athos. Denne munk hade fått en särskild nådegåva från Gud.

Munken hade fått gåvan att aldrig bli blöt när det regnade. Gud har väldigt mycket humor och låter stora mirakel ske även i vår tid.

Förra hösten var jag lite vemodig och tänkte, varför gör Gud inga mirakel i Sverige. Jag själv och så många andra jag känner ber om mirakel för olika saker men inget tycks ske.

Jag klagade till en jag känner som är en väldigt bedjande kvinna, men hon gav inget svar. Dagen därpå gick jag till kyrkan, det var den mirakulösa medaljens festdag. Efter mässan pratade jag med en mamma och hennes son. De berättade för mig att de kommit till kyrkan denna dag för att tacka.

De hade tidigare varit icke troende, men för ett år sedan på samma dag hade sonen blivit skjuten med flera skott. Sonen hade tidigare varit med i ett kriminellt gäng och någon som varit ovän med honom hade skjutit ner honom. På intensiven för två år sedan hade han legat nära döden. Läkarnas utlåtande var att chanserna att han skulle överleva var minimala och om han överlevde skulle han bli rullstolsbunden med minimala förmågor då man på röntgen sett att stora delar av hjärnan var skadade och förstörda.

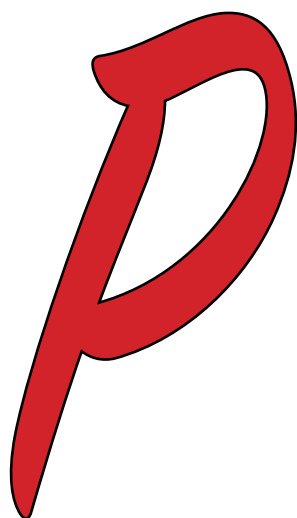
Då hans mamma blev meddelad om att sonen låg nära döden, skyndade hon sig mot sjukhuset. Innan hon lämnade lägenheten kom hon att tänka på den "mirakulösa medaljongen" som en katolsk granne gett henne. Hon tog med denna och väl framme vid sin son på sjukhuset lade hon medaljen på honom och provade att be. Plötsligt blev rummet bländande vitt av ljuset från en underbart vacker kvinna som sade att "Adam

(hennes son) skulle klara sig och bli bra” . Samtidigt som detta hände hade Adam som låg medvetslös mött Kristus som hade gett honom insikt i det kriminella liv han levde och Jesus hade sagt till Adam att när han återvänder får han inte hämnas de som fått honom skjuten varvid Adam lovade. Det var en stor nåd för mig att höra deras vittnesbörd. Gud har inte glömt bort Sverige. Även i vårt land gör Gud stora synliga under.

Man kanske kan tala om synliga och osynliga mirakel. Jag och många andra med mig har varit som Lasaros som ligger döda i graven. Fast i mitt och många fall har det handlat om att vi varit andligt död, och det har krävts Jesu gråt för att omvändelsens nåd ska nå oss. Vad jag vill säga är att Jesu mirakel i evangeliet har en inre och yttre betydelse. Att Jesus botade och uppväckte från det döda har alltså också en inre betydelse. Vi kan alla känna igen oss i den blinde mannen. Även om det inte är kroppsligen så för oss, så är det kanske andligen så för oss. De sjukas rop på hjälp i evangelierna kan bli vårt eget rop på hjälp. ”Herre öppna mina ögon så att jag kan se”, endast Jesus kan bota vår blindhet. Han kan öppna våra ögon så att vi ser vem Han är. Så att vi genom att se honom kan leva i tro och kärlek. Dessa osynliga mirakel är de största och de sker ständigt bl.a. i bikten där vi möter Jesu helande kärlek och i mässan där vi får ta emot Jesu kropp och

blod. Tror vi på detta? På grund av vår svaghet i tron har Gud gett oss flera eukaristiska mirakel som går att beskåda för den som tvivlar. I Polen finns två platser där hostian under konsekrationen blivit till synligt kött. Bl.a. var det en präst som för några år sedan inte trodde på förvandlingen. Men då han lyfte upp hostian under konsekrationen blev brödet till synligt blodigt kött mitt framför ögonen på honom och hela församlingen. Gud är verkligen god mot oss som tillhör Hans kyrka och ger oss många tecken på himlens verklighet som Han vill ge oss genom sakramenten. Som katolik är enda vägen till himlen - sakramenten. Att inte ta emot dem skulle innebära för oss som har tillgång till dem att säga nej till Guds nåd, därför är det så viktigt att vi tar emot dem. Vi kan fråga oss, ber vi tillräckligt vid tabernaklet med tro. Jesus är där med oss precis som Han var med sina apostlar. Där vid tabernaklet, eller under tillbedjan, kan Jesus när vi öppnar och delar vårt hjärta med hans hjärta göra stora under med oss både synliga och osynliga.

PANAMA

JUNGFRU MARIA I FOKUS UNDER NÄSTA VÄRLDS UNGDOMS DAG!

Under årets Världsungdomsdagar (VUD) öppnade Polen sitt land och gav deltagare från alla världens hörn ett varmt välkomnande med temat "Saliga de barmhärtiga". Med alla viftande och färgsprakande flaggor i de proppfulla gatorna samlades alla med ett leende på läpparna för att tillsammans ta del av påvens inbjudan. Denna gång kallar han världens alla ungdomar till Panama år 2019 där Jungfru Maria är i centrum för kommande teman.

Som Jesu moder visade hon sann styrka och en otroligt stor tillit till vår Fader när hon gick igenom svåra prövningar redan som ung. Tack vare Marias mottagande av Guds vilja i hennes liv blev hon havande av den helige Anden, och motstod alla onda handlingar och ord som vi själva kan bemöta i vårt dagliga liv. Detta var inte en lätt sak att handskas med, men främst av allt var det en tuff prövning att se sin egna son lida. Hur skulle det vara om Jungfru Maria istället inte hade varit mottaglig för Guds gåva till henne? Tar vi själva våra välsignelser för givet när vi underskattar Guds plan för oss i våra liv?

Genom rosenkransen får vi ta del av Jesu Kristi liv från de olika mysterierna, djupt förankrad i bön bestående av Fader vår och Var hälsad Maria. Vi får meditera över hans lidande och uppståndelse, och kallar den helige Andens närvaro för att vägleda oss. Trots de svårigheter som Jungfru Maria fick gå igenom behöll hon en stark karaktär med otroligt stor mod, och framför allt en stark vilja till att följa Guds plan från början till slut.

*Hur kan vi själva uppmuntra varandra till att
be och framför allt komma närmare Gud?*

Tillsammans kan vi öppna våra hjärtan till vår Herre, välkomna Honom med öppen famn, och säga ja till Hans vilja, såsom Jungfru Maria sade: "Jag är Herrens tjänarinna, må det ske med mig som du har sagt." (Lukasevangeliet 1:38).

Låt oss till sist under dessa tre år, fram till Världsungdomsdagarna, uppmuntra varandra och hjälpa varandra till att komma närmare Jesus Kristus och efterlikna Maria som vår förebild.

32

Världsungdomsdagen, 2017:
"För den Mäktige har gjort
stora ting med mig."
(Luk 1:49)

33

Världsungdomsdagen,
2018: "Var inte rädd,
Maria, du har funnit nåd
hos Gud." (Luk 1:30)

34

Världsungdomsdagen,
2019: "Maria sa: Jag är
Herrens tjänarinna. Jag
vill göra som han önskar,
så att hans plan kan bli
verklighet. Sedan försvann
ängeln." (Luk 1:38)

RETRÄTTEN I *Rögle!*

Det var flera månader innan som jag anmälde mig till reträtten i Rögle. Reträtten dök upp på Facebook och jag anmälde mig genast, utan att tveka. Jag hade tidigare hört talas om syster Sofie, och jag hade läst hennes bok "Till man och kvinna skapade Han dem". En bra bok som handlar om kroppens teologi. Påven Johannes Paulus II brann för ämnet, som handlar om kärlek mellan människor och Guds kärlek till Hans folk. Jag hade läst en del om ämnet tidigare, men det var länge sedan nu. Och länge sedan jag var på reträtt. Ärligt talat så var det ett tag sedan min tro riktigt var vid liv.

Nåväl, tiden gick och det var plötsligt november och snart dags att ge sig av. Jag hade varit uppslukad av mina studier och min familj och kämpade mig igenom sista terminen på sjuksköterskeprogrammet. Det var tufft, och jag var trött.

På väg ner till Rögle bad vi rosenkransen i bilen, det var också länge sedan. Jag kände någonting röra sig i mitt hjärta, något tyst och litet.

Väl framme i Rögle hos systrarna mötte vi en massa människor som kom från olika platser i Sverige. Som vanligt vid SUK-läger var det en blandad skara, och tillsammans gick vi in i tystnaden i det lilla klostret i Skåne.

Det går inte att beskriva ordentligt vad som hände mig den helgen. Det var briljanta föreläsningar av syster Sofie och broder Marie-Cyrille, det var individuell bibelläsning, det var mässa, tillbedjan och tideböner.

Jag lärde mig massor om kroppens teologi och jag kunde applicera mycket på mitt eget liv, men framför allt kunde jag känna hur Gud kallade på mig igen. Kanske det var tystnaden som gjorde att jag äntligen kunde höra Honom, men jag tror inte det. Jag tror att jag nog har känt hur Han ropat på mig flera gånger den senaste tiden, men inte förrän nu kunde jag - vågade jag svara.

DET VACKRA MED SEX OCH KYSKHET:

EN RETRÄTT I KROPPENS TEOLOGI

Rögle Kloster, den 18-20 november 2016

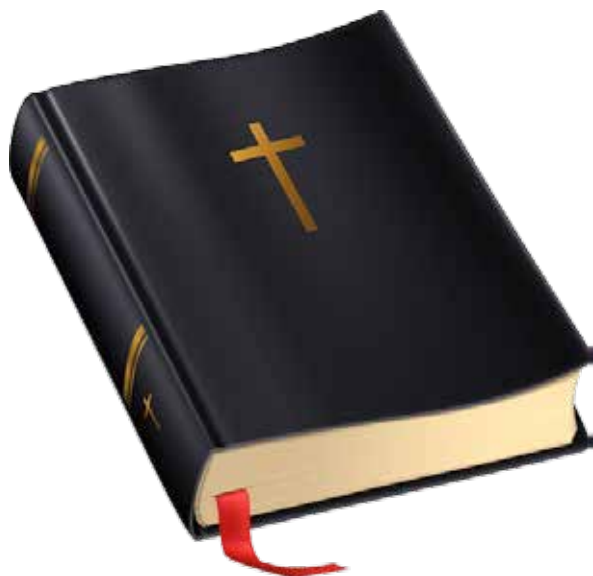
En hel helg i fullständig tystnad, djup bön och intellektuella födrag stod på programmet för 30 av SUKs medlemmar hos dominikansystrarna i Rögle utanför Lund. Omgiven av vacker skånsk natur, avskilt från den stressiga och ofulländade vardagen, låg en plats där Gud ständigt ligger i centrum, en plats som många söker men få hittar. Att få komma ut dit och spendera värdefull tid med fantastiska vänner, de underbara systrarna men framförallt Gud och hans ändlösa kärlek var mycket givande och gav en ny dimension till vår tro.

Då jag från Uppsala åkte senare än vad som var att föredra anlände jag till klostret efter att tystnaden inletts. Jag fick skjuts av Simons Taxi AB med Fadi som kartläsare och kom fram till en tyst gård. Väl inne i huset kändes tystnaden som en allvarsam frihet. Det var speciellt att hälsa på kära vänner utan användning av ord, och jag kände på mig att just tystnaden skulle vara väldigt viktig under helgen. Sovrummen var enkla, inredda med madrass, skrivbord, skåp och hylla och ett handfat. Det kändes så uppfyllande att leva i en enkelhet som gav så mycket mer än vår lyxiga vardag.

Efter kvällsbön och en stunds läsning lade jag mig, för att bli väckt till ett ljuvligt knackande kl 07.00. Men jag klagar inte. Laudes innan solens uppgång är underbart, och att börja dagen med tacksägelse och bön till vår Skapare kändes så rätt. Frukosten som följde åts och dracks i tystnad, med klassisk musik i bakgrunden. Man kände ett inre lugn då man slapp ta plats och bevisa sig genom språket och att vara högljudd, och fick en annan ödmjukhet gentemot varandra och Guds gåvor. Efter frukosten fick vi fritid som många spenderade åt att be, andra med att läsa och ytterligare vissa åt att reflektera.

Det är inte ofta man kan lägga flera timmar i sträck på Gud, speciellt på att *LYSSNA* till Gud, jag tror att många av oss var tacksamma för möjligheten vi fick att göra det.

Sedan stod Lectio Divina på programmet, Höga Visan och delar av Tobits Bok hade Syster Sofie skrivit på tavlan, och läste dem försökte vi. De är båda fantastiska texter, litterära verk av hög klass, och med en mening som säger så mycket om Gud och hans plan för oss. Att förstå texterna på ett djupare plan gjorde jag verkligen inte, men en grundläggande förståelse för deras innebörd efter Syster Sofies genomgång fick jag, och som hon talade till oss. Hennes fantastiska lugn och ödmjuka stil fick mig att sitta fastklitrast. Hon talade om kroppens språk, det vackra med kyskhet och sex och om förståelsen för mannen och kvinnans kropp som symbol för Kristus i kyrkan. Senare under dagen fick vi ta del av mässan, där Systrarnas sång förgyllde rummet. En tyst och god lunch stod näst på programmet och sedan egen tid. Själv tog jag en lång promenad runt det vackra klostret i den sköna naturen. Att be till vår Skapare i Hans perfekta natur var speciell och jag håller kärt den tiden vi fick att lyssna på Herren.

De kommande timmarna läste vi Bibeln gemensamt och fick chansen att lyssna på föredrag av Syster Sofie.

Efter middagen, ännu en väldigt god sådan, hade vi Sakramental tillbedjan från kl. 20:00 till 24:00, vilken upplevelse det var! Upplevelse kanske låter som att ta i men tro mig det var det verkligen. Broder

Cyrille-Marie berättade om hur man ska be korrekt inför Jesu kropp och timmarna som följde gav så mycket för själen. Rökelsens ljuva doft och ljusets skönhet i det mörka kapellet förgylldes av Kristus närvaro. Somliga somnade efter midnatt och blev väckta 07.00 för laudes, och det med glädje.

Söndagen innehöll ett sista föredrag, denna gång av Broder Cyrille-Marie. Den var glädjerik och hans utstrålning fångade oss alla, samt innehållet som till stor del handlade om att bemöta dagens värld med våra katolska värderingar. Efter högmässan bröts tystnaden och ute på gården fick de som vanligtvis pratar mycket sannerligen låta käften gå! Efter gruppbilder, lunch och utvärdering avslutades en fantastisk helg som jag som önskar att många andra ungdomar ska kunna få ta del av. Jag tackar SUK, Syster Sofie, Broder Cyrille Marie, Broder Emanuel men framför allt vår Herre och Skapare för denna möjlighet.

SVERIGES UNGA KATOLIKER ANORDNAR RIKSLÄGER! DEN 10 FEBRUARI TILL 12 FEBRUARI I GÖTEBORG

För att sammanfatta barmhärtighetens år anordnar Sveriges Unga Katoliker nu ett läger där vi både får visa allt vi lärt oss under det gångna året, samt panikplugga in det vi missat.

Vad är barmhärtighet egentligen, och hur kan man bäst utöva den? Under detta läger kommer ni få svaret på de frågorna – men inte genom ord, utan genom handlingar! Vi kommer att fokusera på såväl kroppsliga som andliga barmhärtighetsgärningar ute på fältet. Här får du chansen att på allvar praktisera din kristna tro – ge mat åt den hungrige, besöka den sjuke eller trösta den sorgsne. Om du inte fått prova på dessa handlingar innan är detta ett tillfälle du inte får missa! Till lägret kommer vår stifts-ungdomspräst Br. Witold Młotkowski, stiftsungdomsyster Sr. Basma Alkas Ishak, Br. Bazyli Piotr Janowski, Br. Marek Gil och P. Staffan Jakobsson.

Anmäl dig nu och sprid i februari med oss Guds kärlek och barmhärtighet till våra bröder och systrar!

Anmälan öppnar den 1 januari 2017. Det är först till kvarn som gäller!

Anmälningssblanketten och mer information hittar du på vår hemsida: www.suk.se

Plats:

Katolska Skolan av Notre
Dame, Lilla Danska
vägen 26, 412 74
Göteborg

Pris:

300 kr

Ålder:

16-28 år!

6 STORA FRÅGOR

Kan man bli helgon om man syndar?

Ja, om du ångrar dina synder, biktar dig och gör bot är du på god väg till full gemenskap med Gud. Även helgonen syndade men de lät sig inte hållas kvar i synden utan omvände sig varje gång de föll för syndens frestelser. De var medvetna om sina synder och kom inte med bortförklaringar. Ju närmare man är Guds ljus desto mer ånger och smärta känner man över sina synder.

Kan insekter bli helgon?

Katolska kyrkans katekes tar inte direkt upp denna fråga, men ur det man kan läsa sig till lutar svaret mot ett nej. Människor har både kropp och själ vilket innebär att när en persons fysiska kropp ger upp så lever själen vidare. Insekter däremot har inte själar som är eviga, när du till exempel trampar på en myra så dödar du myran för alltid.

Blir alla påvar helgon?

Nej, en påve blir inte per automatik ett helgon eller för den delen helgonförklarad av kyrkan även om han nu skulle ha hamnat hos Gud efter sin död på jorden.

När jag ber till helgon blir det inte samma sak som att avguda någon annan än Gud?

Att be dina vänner att be för dig är inte detsamma som att du avgudar dina vänner. Helgonen är inte gudar, de är personer precis som du och jag, men de befinner sig hos Gud och kan be för dig som vänner i himmelen. En kuriositet är att även de själar som befinner sig i skärselden kan be för dig enligt exempelvis två av våra kyrkolärare; den helige Roberto Bellarmino och helige Alfonso Liguori. Vad de heliga själarna i skärselden däremot inte kan göra är att be för sig själva utan behöver dina böner för att komma vidare.

Hur vet man om någon är ett helgon?

Vi tror att det finns många fler helgon än de tiotusentals som kyrkan har helgonförklarat, men det är svårt att veta vem som kommer till himlen, vem som hamnar i skärselden och vem som söker sig helt bort från Gud. Idag har kyrkan som regel för att kunna bekräfta att någon verkligen är hos Gud bör den kunna framföra minst två böner till denne vilket skall resultera i mirakel. Dessa mirakel ska inte kunna förklaras vetenskapligt. Kyrkan kan däremot aldrig uttala sig om vilka som kan tänkas befinna sig i skärselden eller helvetet.

När började kyrkan vörda helgon?

Redan de första kristna brukade vörda andra kristna som hade dött martyrdöden och brukade be om deras förböner. Många människor tror att vördandet av helgon var något som kyrkan började med långt senare, men det var en del av kristendomen redan från början. I själva verket kom denna praxis från en lång judisk tradition av att hedra profeter och heliga personer med helgedomar. De första helgonen var martyrer, människor som hade givit upp sina liv för tron under de första förföljelserna av kristna.

FRÅGA PRÄSTEN

Hur kan jag vara helig?

Nej, liksom han som har kallat er är helig, skall ni föra ett alltigenom helgat liv. Det står skrivet: Ni skall vara heliga, ty jag är helig." (1 Petr. 1:15-16.)

Den salige Johannes Paulus II sade att Helighet består av kärlek. Så kort och enkel är definitionen av helighet. Helighet, i själva verket, till sitt väsen är inget annat än att betona i människoliv vad människor från början är i avsikten av Gud; att vi är Hans bild. Men om Gud själv är kärlek, vad det är att vara hans avbild?

Hela strävan efter helighet är en önskan att älska, det vill säga vad man vill och söker mest. Människan är skapad för att älska och bli älskad. Detta är inte förvånande, eftersom det är bilden av den heliga Treenigheten, vars interna relationer är kärleken. En sådan förståelse av helighet tillhör vår djupaste natur. Vad mer, bristen på sådan helighet gör oss till människor olyckliga. Kristendomen är mycket enkel. Det är så enkelt att alla barn kan förstå dem.

Det finns inte en färdig recept hur kan man vara helig men vi kan skilja några fotspår:

1. Helighet är för alla. Helighet är inte bara för präster, munkar och nunnor. En stor och en liten kan vara ett helgon." Varje får olika nåd från Gud, en mer andra mindre. Men varje person har dem tillräckligt för att kunna vara ett helgon. Helighet är den fundamentala kallelse till varje människa.
2. Du kan inte tvivla på Satan. Han är den som skapar synd och oro. Han gömmer sig i olika gestalter som försöker att skilja oss från Gud.
3. "Upplev varje dag i sitt liv om den skulle vara den sista." För många helgon var denna regel den huvudmottet i livet. Vi känner inte när vårt liv ska ta slut.
4. "Ora et Labora" - be och arbete. Endast en människan som arbetar hårt och som är ärlig kan leda ett heligt liv. Kom ihåg att lättja är en dödssynd.
5. Vistas ofta i tystnad. Många människor lever idag ett dåligt liv eftersom de lever i ett konstant buller. Därför hör många bara sitt samvetes röst och inte Guds röst. I tystnaden kan man höra Guds röst i sitt hjärta och lyssna till honom.
6. Ett helgon är inte bara en som har heligförklarats. Det är också ett oräkneligt antal människor som har lett ett vackert liv, men som inget hört talas som.
7. Bry dig inte om vad folk säger. Det är inte så viktigt. Istället ska du bry dig om vad Gud säger. Du blir helig, när du blir dig själv. Du kan inte låtsas att du är någon annan.
8. Du måste ha ett hjärta och se in i hjärtat. Älska Gud och andra, som du skulle vilja bli älskad av andra. Att vara helig innebär att du först arbetar på dig själv innan du kritiserar någon annan.

Att vara helig betyder att jag är Guds egendom och endast tillhör Honom. Så om du vill vara helig, se till, att du inte igen låter dig förföras av världsliga lustar, utan tvärtom låter Gud allena regera, leva och verka i dig, så att du är helig som Han är helig.

POSTTIDNING **B**

Avsändare:

Johannes paulus IIs
pastoralcentrum, SUK

Box 2150

10314 Stockholm

STÖD RIKSFÖRBUNDET

SEDAN 1934

SVERIGES UNGA KATOLIKER

BLI MEDLEM
OCH FÅ SANCTUS
GRATIS!

Du blir medlem genom att
gå med i någon av SUKs
lokalföreningar på www.suk.se

Som medlem får du dessutom
-Rösträtt vid SUKs årsmöte
-Försäkring vid SUK-arrangemang

Glöm inte att förnya ditt medlemskap varje år!